

ת"פ 46237/02/11 - מדינת ישראל נגד סימון שלום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 46237-02-11 מדינת ישראל נ' שלום

בפני בעניין: כב' השופט בכיר דניאל בארי
מדינת ישראל - ע"י ב"כ עו"ד טלי פלדמן

המאשימה

נגד

סימון שלום - ע"י עו"ד משה אלון

הנאשם

גזר דין

1. ביום 27.6.2012 זיכיתי את הנאשם מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, דהיינו מעבירת תקיפה וכן גרימת חבלה חמורה.

המדינה ערערה על זיכוי של הנאשם מעבירת החבלה החמורה.

2. בע"פ 36144-09-12 קיבל בית המשפט המחוזי את ערעור המדינה.

בפסק הדין שניתן ביום 29 אפריל 2013, קבע כב' השופט קרא, אליו הצטרפו יתר חברי המותב: "... לסיכום, המסקנה המתבקשת מהמכלול שפורט לעיל, היא, כי על רקע ויכוח קולני שהתפתח בין ר. לבין המשיב על נסיבות מעצרו של אביב וזריקת לבנה שניפצה את שמשת הניידת, הורה המשיב לחברו השוטר כהן, לעצור גם את ר.. משאחז השוטר כהן בידיו של ר. מאחורי גבו ור. המשיך בצעקותיו, תפס המשיב - בחמת זעם ותסכול - בצווארו של ר., קירב את פניו אל פניו של ר. ונשך אותו בשפתו, נשיכה שגרמה לר. לחבלה חמורה, קרע וחוסר ברקמה...".

3. התיק החוזר לטיפול לציור גזירת דינו של הנאשם.

בעקבות החזרת התיק, הפניתי את הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו. נציג התביעה הודיע כי בכוונתו להגיש הצהרת קורבן עבירה.

4. תסקיר שירות המבחן התקבל ביום 5.3.14. התסקיר ציין כי הנאשם הינו אדם בן 46, נשוי ואב לשני ילדים ומשרת כשוטר מזה 21 שנים.

השירות נתן חוות דעת חיובית בעניין הנאשם, המליץ לבטל את הרשעתו בדין, להטיל עליו של"צ בהיקף כ-220 שעות וכן צו מבחן למשך שנה אחת.

5. ב"כ התביעה הגיש את תצהירו של קורבן העבירה, מר ר. ד., שנחתם ביום 6.3.14. מר ד. ציין כי בעקבות האירוע מיום 16.7.10 הוא הגיש תביעה אזרחית נגד הנאשם ביום 28.5.13. המתלונן ציין כי בעקבות פציעתו אושפז למשך 10 ימים ובמהלך אשפוזו עבר ניתוח הטרייה וסגירה של החסר בשפה. המתלונן ציין כי סבל מהפרעות שינה וסיוטים והופנה לבדיקה פסיכיאטרית.

המתלונן הדגיש כי מאז המקרה אינו מסוגל לעבוד, הפך לעצבני ויחסי האישות שלו עם אשתו נפגעו. נוכח החרפה במצבו הנפשי, נקבע לו נכות נפשית של 75%.

6. התובע המלומד הדגיש את חומרת מעשהו של הנאשם, את הסבל הרב שנגרם לקורבן והוסיף כי המעשה פגע לא רק בקורבן אלא באמון הציבור במשטרה. התובע ציין כי מתחם הענישה ההולם בנסיבותיו של תיק זה נע בין 18-48 חודשי מאסר. התובע ביקש לגזור על הנאשם עונש שלא יפחת מ-24 חודשי מאסר וכן ביקש לחייבו בפיצוי ממשי למתלונן.

7. ב"כ של הנאשם העיד מטעמו של הנאשם את מפקדיו שצינו כי הנאשם הוא שוטר טוב שפועל באיפוק ובשיקול דעת וכי האירוע בו הורשע לא מתיישב עם דרך תפקודו לאורך שנים.

הסנגור הגיש מכתבי הערכה רבים, הזכיר את אופי האירוע באותו יום וביקש לאמץ את המלצות שירות המבחן. לחילופין, ביקש הסנגור לגזור על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות ולקבוע פיצוי מתון לטובת הקורבן, בהתחשב בהליך האזרחי המתנהל בעניין זה.

8. הערך המוגן בעבירה בה הורשע הנאשם הוא שמירה על שלימות גופו של אדם ומניעת פגיעה בתדמית המשטרה בעיני הציבור.

9. מתחם הענישה ההולם בהתחשב במכלול הנסיבות, נע בין 9 חודשי מאסר, ל-22 חודשי מאסר. בקביעת המתחם לא התעלמתי מההתפרעות החמורה שקדמה לנשיכה, שבמהלכה התפרעו רבים ואף נפצו את שמשת הניידת ע"י השלכת לבנה.

10. נוכח חומרת המעשה ותוצאותיו לא ניתן לקבל את המלצת שירות המבחן לבטל את ההרשעה ולנקוט בדרך שיקומית בלבד בעניינו של הנאשם.

11. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה, לקחתי בחשבון את הזמן הרב שחלף מאז האירוע, את שירותו הטוב של הנאשם במשטרה, את ההתרחשויות החמורות שקדמו למעשה. כמו כן, התחשבתי בהשלכות של ההרשעה והעונש לגבי לעתירתו של הנאשם.

12. במקרה זה מתעוררת במלוא חריפותה הסוגיה של סטייה ממתחם הענישה מטעמי שיקומו של הנאשם. בע"פ 5833/12 פלונית נ' מדינת ישראל, ציין כב' השופט הנדל "... מבלי לקבוע מסמרות בנדון, אינני סבור כי יש לקרוא לתוך דברי בית המשפט קמא אמירה לפיה בעניינו של אדם נעדר רקע פלילי, לא יישקלו שיקולי שיקום. אף אין מקום לכאורה "להפלות" נאשם אשר סביר כי זו לו מעידה ראשונה ואחרונה באופן שלא ניתן יהא להקל בעונשו תוך שקילת השיקול השיקומי...".

13. בעניינו של הנאשם, שירות המבחן שהינו הגורם המקצועי המוסמך, הצביע באופן מפורש על נכונות הנאשם לעבור הליך טיפולי.

14. נוכח האמור לעיל, יש מקום במקרה זה לסטות מטעמי שיקום ממתחם הענישה שקבעתי לעיל.

לאור זאת, אני גוזר על הנאשם 18 חודשי מאסר, מהם 6 חודשים לריצוי בפועל והיתרה על תנאי למשך שלוש שנים והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה שמהותה אלימות כלפי גופו של אדם.

15. עבודות השירות יבוצעו בבית חולים שניידר בפ"ת.

תחילתן של עבודות השירות ביום 3.6.14

באותו יום על הנאשם להתייצב בפני הממונה בכלא רמלה.

16. אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלונן מר ר. ד. ת.ז. ... בסך 10,000 ₪. סכום זה יופקד בקופת בית המשפט עד יום 15/7/14 ויועבר למתלונן לפי הכתובת שתימסר על ידי התביעה.

ניתן היום, י"ד אייר תשע"ד, 14 מאי 2014, בהעדר הצדדים.